

staaer paa et andet Standpunkt, og jeg skal ikke formaae mig til at udtale en almindelig Grundsætning, som i sin Anvendelse kunde føre til Slaphed, men jeg henholder mig til, hvad jeg har sagt, at der efter Udvalgets Formening intet Behov er for at give Samtykke til Meersudgiften af 38 f til en Lygte paa Fredensborg, da denne har sin tilstrækkelige Forklaring i, at Tranpriserne i det omhandlede Aar vare stegne.

Formanden: Vi gaae dernæst over til det Affnit, der angaaer „Directe Skatter“. Jeg veed ikke, om Nogen gjør Paastand paa særlig Afstemning over nogen af de gjorte Udsættelser? (Ophold) Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: De under Nr. 9 opførte 200 Rb. ere Honorar for Revision af Talloteriets sidste Regnskab. Ved Talloteriets Ophevelse blev ogsaa Revisionen entlediget og var ikke pligtig at foretage Revisionen af det tilbagestaaende Regnskab, og da den maatte foretages, maa altsaa denne Udgift billiges. De under Nr. 10 opførte 794 Rb. 84 f . ere deels Diater til Branddirecteurerne i Anledning af Opmaalinger, der vare nødvendige i Anledning af Bygningsafgiftens Revision paa Landet, og deels Diater ved Kasseundersøgelser og Salairsager, vedkommende Statsintrader.

Jeg skal kun bemærke, at disse Poster have været optagne paa Lovforslaget om Tillægsbevilling.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved

Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisionens Antegninger vedkommende „Directe Skatter“ (Antegningsposter 9 og 10. See Anh. B Sp. 103.) vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

Formanden: Vi gaae derefter over til Affnittet angaaende „Indirecte Skatter“.

Ordføreren: En gammel kongelig Resolution af 19de Marts 1811 bestemmer, at Bestallinger skulle udfærdiges uden Gebyr for Medlemmerne og Betjentene af de Collegier,

gjennem hvilke saadanne Udfærdigelser skee. Dette har man i Praxis forstaaet saaledes, at Medlemmerne af Admiralitets- og Commissariatscollegiet fritoges for Bestallingsgebyr for Avancement til højere Charger og ikke blot for deres Ansættelse i selve Collegiet, hvilket var fuldstændigt hjemlet ved Resolutionen, men tillige for Avancementet i Staten, hvilket formentlig er uden al Hjemmel. Dette har saaledes ogsaa været Tilfældet med den tidligere Marineminister Jahrtmann, idet han med Føie antog, at hvad der gjaldt for Collegierne, ogsaa maatte gjælde for Ministerierne. Det er det ærede Thing bekendt, at den sidst afgaaede Marineminister Bille har været i det behagelige Tilfælde i det korte Tidsrum fra 6te December til 31te Decbr. 1852 at kunne indstille sig selv 2 Gange til Avancement i Søetaten og derfor er intet Gebyr erlagt. Det var anerkendt af Finantsministeriet, at denne Fortolkning var urigtig, men efterat det var oplyst, at det havde en saadan Praxis for sig, har man troet at kunne indfrænke sig til at lade den brugte Fremgangsmaade passere for denne Gang. Det er ikke i Tanken, men i Udtrykkene, man varierer fra den Indstilling, der er gjort af Revisionen. Den 8de Post angaaer en Udgift af 800 Rb. til 2 Pasbetjente og 302 Rb. 45 f til Contoirudgifter. Derved finder den Praxis Sted, at disse forlods fradrages Kasseintraderne, der i det omhandlede Aar have været 5739 Rb. 8 f , uden at det har været omtalt i Finantsloven. Det maa altsaa ansees for urigtigt, og den Paastand, at det siltiende har ligget til Grund for det Rigsdagen forelagte Finantsoverslag, kan ikke indeholde Hjemmel for en saadan Udgift. Da man imidlertid i Realiteten Intet har fundet at erindre, og man troede at maatte gjøre Gæt af Lo, enten i selve Finantsloven ved Siden af den calculerede Indtægt ogsaa at optage den calculerede og bevilgede Udgift, eller ialtsald i selve Finantsloven at faae indført, at af dette Beløb afholdes de derved foranledigede Udgifter, har man indstillet disse Udgifter til at kunne passere.

Besværlig: Jeg skal blot oplyse med Hensyn til de sidste Uttringer af den ærede Ord-